

ПОРІВНЯЛЬНЕ ВИВЧЕННЯ АНТИМІКРОБНОЇ АКТИВНОСТІ СУЧАСНИХ ТА ПЕРСПЕКТИВНИХ МАЗЕЙ ДЛЯ ТЕРАПІЇ ГНІЙНОЇ ІНФЕКЦІЇ

I.Л.Дикий, С.М.Дроговоз, А.В.Горкавчук, Я.О.Бутко

Національний фармацевтичний університет

Ключові слова: антимікробна активність; інфекційні процеси; мікрофлора; хіміотерапія; мазь

Проведений порівняльний аналіз антимікробної активності вивчених мазей: левосину, левоміколю, мазі з амікацином, содерму А, нітациду, офлокайну, вундехілу в умовах *in vitro*. Під час проведених досліджень встановлено, що досліджувані мазі володіють направленим спектром вибіркової антимікробної дії. Специфічна направленість антимікробної активності виявлена у мазей содерм А (*E. coli*, *P. aeruginosa*), вундехіл (*S. aureus*), що дає можливість використання їх при монокультурному перебігу гнійної інфекції. У мазей нітацид, офлокайн, мазі з амікацином виявлена виражена мікробоцидна (по відношенню до стафілокока, синьогнійної, сінної, кишкової паличок) та протигрибкова (по відношенню до грибів роду *Candida*) дія, що робить їх препаратами вибору при змішаних інфекціях.

Протягом багатьох років проблема фармакокорекції інфекційних процесів у медицині залишається актуальною. Згідно зі статистичними даними 30% оперативних втручань супроводжується приєднанням хірургічної інфекції [1, 6, 11].

Згідно з даними літератури останнім часом спостерігається тенденція до росту анаеробної інфекції та аеробно-анаеробних асоціацій [5, 12, 14]. Так, за даними Даценко Б.М., Блатуна Л.А. мікрофлора гнійно-некротичних уражень м'яких тканин носить полімікробний характер і в більшості випадків (54,1%) представлена у вигляді асоціацій Г+ і Г-, а в деяких випадках — приєднанням патогенних грибів роду *Candida*, що ускладнює терапію ран традиційними антибактеріальними препаратами. З Г+ мікроорганізмів найбільш часто в гнійному вмісті зустрічаються *Staphylococcus* і *Streptococcus* spp., із Г- мікроорганізмів — *Escherichia coli*, *Pseudomonas* spp. та ін. [1, 2, 8].

Резистентність більшості представників ранової мікрофлори до

широко використовуваних антибіотиків і розвиток стійких до їх дії штамів мікроорганізмів є основною проблемою антибактеріальної терапії [9, 10, 13]. У зв'язку з цим однією із задач хіміотерапії є створення нових антимікробних препаратів або брендів на основі сумісних антисептиків. Не втратило свою перспективність і створення антимікробних препаратів на основі принципу “раціональних пар” з використанням відомих антибактеріальних препаратів з різними механізмами дії.

Арсенал хіміотерапевтичних засобів на фармацевтичному ринку України постійно поновлюється. Сучасні і класичні препарати вивчаються в численних експериментальних і клінічних дослідах, результати яких, як показав аналіз даних літератури, нерідко є неоднозначними. У зв'язку з цим було доречно провести порівняльний аналіз фармакологічної активності сучасних хіміотерапевтичних засобів.

Метою наших досліджень було порівняльне вивчення ступеня чутливості мікроорганізмів у від-

ношенні комбінацій антибактеріальних препаратів у вигляді м'яких лікарських форм (мазей), які широко використовуються і є перспективними.

Матеріали та методи

Для порівняльного вивчення антимікробної активності вибір мазей був обумовлений наступними критеріями: спільністю фармакодинаміки та показань до застосування. Нами були відібрані мазі вітчизняного виробництва: мазь з амікацином, левоміколь, левосин, вундехіл, офтакайн, нітацид, содерм А (табл. 1).

Вивчення антимікробної активності досліджуваних мазей проводили методом дифузії в агар — метод “колодязів” [4]. Було використано 5 тест-штамів (ГІСК ім. Л.А.Тарасевича): золотистий стафілокок (*Staphylococcus aureus* ATCC 6538), палички: кишкова (*Escherichia coli* ATCC 8739), сінна (*Bacillus subtilis* ATCC 6633), синьозеленого гною (*Pseudomonas aeruginosa* ATCC 9027) та гриби роду *Candida albicans* 184. Вибір тест-штамів мікроорганізмів був обумовлений частотою їх висіювання з вмісту гнійних ран.

I.Л.Дикий — доктор мед. наук, професор, завідувач кафедри мікробіології Національного фармацевтичного університету (м. Харків)

Таблиця 1

Порівняння фармакологічних ефектів мазей

Препарат	Антимікробний	Протизапальний	Місцевоанестезуючий	Антиоксидантний	Регенеруючий	Гіперосмолярний	Виробник
Мазь з амікацином*	+	+	+			+	ТОВ “ФК “Здоров’я” серія 070705
Содерм А**	+	+		+		+	ВАТ “Ресбіо” серія 021003
Левосин	+	+	+		+	+	ВАТ “ХФЗ “Червона зірка” серія 005908
Левоміколь	+	+			+	+	ВАТ “Фармак” серія 80105
Вундехіл	+	+			+		ТОВ “НВФК “Ейм” серія 010106
Нітацид	+	+				+	ЗАТ ФФ “Дарниця” серія 400034
Офлокайн	+	+	+			+	ЗАТ ФФ “Дарниця” серія 400683

Примітки:

1) * Мазь з амікацином — новий препарат, що вивчається, розроблений ТОВ “ФК “Здоров’я” спільно з НФаУ;

2) ** Содерм А — мазь, яка містить супероксиддисмутазу (СОД) і кластерне срібло. На кафедрі фармакології ведуться дослідження з вивчення та впровадження препаратів, які містять СОД, у терапію різних захворювань, у т.ч. і лікування ранового процесу.

Статистичну обробку одержаних даних проводили з використанням критерію Стьюдента з довірчою вірогідністю ($p \leq 0,05$) [3].

Результати та їх обговорення

Результати проведених досліджень з вивчення антимікробної активності досліджуваних мазей представлені в табл. 2.

У результаті проведених досліджень встановлено, що спектр антимікробної активності порівнюваних мазей різноманітний.

Аналіз одержаних даних показав, що найбільш вираженою антистафілококовою активністю володіють мазь з амікацином, левоміколь, левосин, нітацид, офлокайн (діаметр зони затримки росту склав $38,4\text{--}44,6 \text{ mm}^2$), що перевищує дію мазі вундехіл в 3,5-4,0 рази (зона затримки росту мікроорганізму склала $11,0 \text{ mm}^2$). У мазі содерм А відносно даних мікроорганізмів мікробоцидної дії не виявлено. Відносно антишерихіозної активності найбільш виражену дію проявили левосин, мазь

з амікацином, левоміколь, офлокайн (зона затримки росту — $36,2\text{--}44,4 \text{ mm}^2$), що вище в 2,8-3,2 рази в порівнянні з мазю содерм А та в 1,3-1,6 рази в порівнянні з мазю нітацид (зона затримки росту — $14,0$ і $27,2 \text{ mm}^2$, відповідно). У мазі вундехіл антишерихіозної активності не спостерігалось. Мікробоцидну дію по відношенню до сінної палички проявили переважно всі препарати (зона затримки росту — $35,3\text{--}40,0 \text{ mm}^2$), окрім мазей вундехіл та содерм А.

Таблиця 2

Антимікробна активність досліджуваних мазей, вивчена методом “колодязів”

Препарат	Зона затримки росту тест-штамів мікроорганізмів під дією препарату, mm^2				
	S. aureus	E. coli	B. subtilis	P. aeruginosa	Candida
Мазь з амікацином	$39,8\pm1,4^*$	$44,3\pm2,0^{**}$	$36,9\pm1,7$	$40,4\pm2,9^{**}$	$26,6\pm1,2$
Содерм А	—	$14,0\pm1,9$	—	$14,0\pm1,5$	—
Левоміколь	$42,0\pm2,9^*$	$40,4\pm3,1^{**}$	$36,6\pm2,2$	$30,2\pm1,8^{**}$	—
Левосин	$38,4\pm3,8^*$	$44,4\pm4,8^{**}$	$40,0\pm4,5$	$32,2\pm1,4^{**}$	—
Нітацид	$40,4\pm4,1^*$	$27,2\pm2,8^{**}$	$35,3\pm1,6$	$35,1\pm3,8^{**}$	$24,6\pm2,2$
Офлокайн	$44,6\pm2,3^*$	$36,2\pm3,6^{**}$	$36,4\pm5,1$	$30,2\pm2,4^{**}$	$15,0\pm1,9$
Вундехіл	$11,0\pm1,4$	—	—	—	—

Примітки:

1) * — достовірно по відношенню до мазі вундехіл ($p \leq 0,05$);2) ** — достовірно по відношенню до мазі содерм А ($p \leq 0,05$).

Таблиця 3

Порівняльна характеристика спектра антимікробної дії мазей

Назва (склад)	Спектр антимікробної дії	Механізм дії
Мазь з амікацином (амікацин, бензалконію хлорид, німесулід, лідокаїн, ПЕО-400, 1500)	Стафілококи, стрептококи, синьогніна і кишкова палички, сальмонели, шигели, клебсієли, серації, бацили сибірської виразки, віброни, гонококи, спірохети, збудники дифтерії, хламідії, вірус герпесу (тип 2), гриби роду кандида	Амікацин зв'язується з рибосомами мікроорганізмів, пригнічує синтез їх білків. Бензалконію хлорид як катіонний детергент вбудовується в клітинну оболонку мікроорганізмів, що викликає їх загибель
Содерм А (СОД, кластерне срібло, ПЕО-400, 1500)	Кишкова паличка, протею, стафілококи	Кластерне срібло — дисоціює, в результаті чого звільняються іони срібла, токсичні для мікроорганізмів
Левосин (левоміцетин, сульфадиметоксин, метилурацил, тримекаїн, ПЕО-400, 1500)	Г+ і Г- бактерій (стафілококової, стрептококової, менінгококової, синьогніної, кишкової паличок), анаеробів, рикетсій, спірохет і деяких крупних вірусів (збудників трахоми, пситтакозу), клебсієли, сальмонели, гемофільна паличка, протей, бруцел	Левоміцетин зв'язується з рибосомами мікроорганізмів, пригнічує їх синтез. Сульфадиметоксин перешкоджає синтезу пуринових і піримідинових основ, порушуючи зростання мікроорганізмів
Левоміколь (левоміцетин, метилурацил, ПЕО-400, 1500)	Г+ і Г- бактерій, анаеробів, рикетсій, спірохет, вірусів (збудників трахоми, пситтакозу), клебсієли, сальмонели, гемофільна паличка, протей	Левоміцетин див. вище
Нітацид (нітазол, стрептоцид, ПЕО-400, проксанол-268, пропіленгліколь)	Г+ і Г- мікрофлори, чинить аеробну, анаеробну, споростворюючу дію, впливає на стафілококи, стрептококи, синьогнійну і кишкову палички, клебсієлу, клостридії, бактероїди, протей, дизентерію, трахоми, трихомонади, лямблії	Нітазол — інгібує синтез ергостеролу, підвищує проникність клітинної стінки мікроорганізму і їх загибель. Стрептоцид конкурує з ПАБК, порушує зростання і розмноження мікроорганізмів
Офлокайн (офлоксацин, лідокаїн, ПЕО-400, проксанол-268, пропіленгліколь)	Г+ і Г- бактерій, сальмонели, шигели, протей, клебсієли, ентеробактерій, цитобактерій, псевдомонади, мораксели, хелікобактер, гарднерели, хламідії, клостридії, листерії	Офлоксацин інгібує ДНК-гіразу, пригнічує ділення клітин, викликає загибель мікроорганізмів
Вундехіл (софора японська, лапчатка, деревій, прополіс, віск та ін.)	Стафілококи (<i>aureus</i> , <i>epidermidis</i>)	Галогенові форми трави деревію та прополіс (ефірні масла, фітонциди) знижують ріст і розвиток мікроорганізмів

Слід зазначити, що виражену мікробоцидну дію до синьогнійної палички проявила мазь з амікацином (зона затримки росту — 40,4 мм²), що в 1,2-1,4 рази перевищує дію мазей левоміколь, левосин, офлокайн, нітацид (зона затримки росту — 30,2-35,1 мм²) та в 2,9 рази — содерм А (зона затримки росту — 14,0 мм²). У мазі вундехіл антисиньогнійної активності не виявлено. По відношенню до грибів роду *Candida* виражену мікробоцидну дію проявили нітацид та мазь з амікацином (зона затримки росту — 24,6 і 26,6 мм², відповідно), що в 1,6 рази перевищує дію мазі офлокайн (зона затримки росту — 15,0 мм²). У мазей содерм А, левоміколь, левосин, вундехіл антикандинозної активності не виявлено.

Аналіз даних літератури показав, що спектр мікробоцидної активності обумовлений діючими ре-

човинами, які входять до їх складу (табл. 3). До складу мазі з амікацином входить аміноглікозид амікацин та антисептик бензалконію хлорид; содерм А — кластерне срібло; левосин — антибіотик левоміцетин та сульфаніламід сульфадиметоксин; нітацид — протигрибковий антибіотик нітазол та сульфаніламід стрептоцид; офлокайн — фторхінолон офлоксацин; вундехіл — деревій та прополіс.

Таким чином, у результаті проведених досліджень встановлено, що препарати, які порівнювали, володіють мікробоцидною дією. За вираженістю мікробоцидної дії препарати можна розмістити таким чином:

1) за антистафілококовою активністю: офлокайн = левоміколь = нітацид ≥ мазь з амікацином = левосин ≥ вундехіл;

2) за антишерихіозною активністю: левосин = мазь з аміка-

цином = левоміколь ≥ офлокайн ≥ нітацид ≥ содерм А;

3) за антисиньогнійною активністю: мазь з амікацином ≥ нітацид = левосин = офлокайн = левоміколь ≥ содерм А;

4) за антикандинозною активністю: мазь з амікацином = нітацид ≥ офлокайн.

ВИСНОВКИ

1. Встановлено, що досліджувані мазі володіють направленим спектром вибіркової мікробоїдної дії.

2. Специфічна спрямованість антимікробної активності виявлена у мазей содерм А (переважно до Г- піогенних мікроорганізмів) і вундехіл (переважно до Г+ піогенних мікроорганізмів), що визначає перспективність їх використання при мономікробному характері перебігу гнійної інфекції.

3. У препаратів: мазі з амікацином, нітациду, офлокайну, ле-

восину і левоміколю спрямованість мікробоцидної дії спостерігалася по відношенню до Г+ і Г-

мікрофлори. Мазь з амікацином, нітацид і офлокайн проявили фунгіцидну дію (на гриби роду *Candida*), що робить їх препаратами вибору для лікування змішаних інфекцій.

ЛІТЕРАТУРА

1. Блатун Л.А., Крутиков М.Г., Гришина И.А. и др. //Антибиотики и химиотерапия. — 2002. — Т. 45, №2. — С. 22-27.
2. Бондарь М.В., Богданова С.С., Лисянский М.С. //Сучасні інфекції. — 2002. — №4. — С. 106-115.
3. Глянц С. Медико-биологическая статистика / Пер. с англ. — М.: Практика, 1998. — 459 с.
4. Доклінічні дослідження лікарських засобів: Метод. рекоменд. / За ред. О.В.Степанова. — К., 2001. — 527 с.
5. Кучма І.Ю., Порт О.В. //Інфекційні хвороби. — 2003. — №3. — С. 42-44.
6. Современное медикаментозное лечение ран (Ведомственная инструкция). — К., 2002. — 39 с.
7. Challenges to epidemiology in changing Europe: The newsletter of the International Center for Studies and Research in Biomedicine //Eur. Epimarker. — 2001. — Vol. 3, №4. — P. 1-7.
8. Chandrasekar P.H., Arnow P.M. //Ann. of Pharmacotherapy. — 2000. — Vol. 34, №12. — P. 989-995.
9. Del Favero A., Menichetti F., Martino P. et al. //Clin. Infect. Dis. — 2001. — Vol. 33, №11. — P. 1295-1301.
10. Feld R., De Pauw B., Berman S. et al. //J. of Clin. Oncol. — 2000. — Vol. 18, №4. — P. 3690-3698.
11. Khan M.R., Kihara M., Omoloso A.D. //Fitoterapia. — 2000. — Vol. 71, №11. — P. 72-74.
12. Sung L., Dupuis L.L., Bliss B. et al. // J. Natl. Cancer Inst. — 2003. — Vol. 95, №24. — P. 1869-1877.
13. The United States Pharmacopeia. The National Formulary (Pharmaceutical Dosage Form). — USP.— 23. — NF. 18. — 1995. — P. 1949-1999.
14. Wang F.D., Liu C.Y., Hsu H.C. et al. //Chemotherapy. — 1999. — Vol. 45, №17. — P. 370-379.

Адреса для листування: 61002, м. Харків,
вул. Мельникова, 12. Тел. (057) 706-30-67.
Національний фармацевтичний університет

Надійшла до редакції 03.07.2007 р.